

పాతబియ్యే! కొత్త బియ్యే!

భమిడిపాటి కామేశ్వరరావు గారు

[19-1-1924 వ తేదీన, రాజమండ్రి ఆర్ట్స్ కాలేజీ పాతవిద్యార్థి సంఘము తరఫున జరిగిన వార్షిక కోత్సనంసందర్భంలో; ఒకవిద్యార్థి అన్నముక్కలు.]

సభాధ్యక్షా, సోదరులారా, మిత్రులారా, గురువులారా, సమస్కారము. ఇతరులారా, సమస్కారము. పెందరాళే మొదలెడతాను. మరి లేకపోతే, తరులారా, గిరులారా అనవలసివస్తుంది. (అంటే, ఆవేళ, సమావేశం చెట్లకింద జరిగింది, ఇది చదవడం నంతు లేన రకీ వచ్చింది, సభాసదులు అప్పటికీ పల్లబడి పోయారు.)

ఈవిద్యార్థి సంఘం పేరట జరుపుతున్న కళాశాల వార్షిక కోత్సన సమయాన్ని రెండు మూడు సంగతులు చేరు ఎట్లానూ చెప్పదల్చు కున్నాను గనక, అవి మీకు శ్రద్ధగా వినరే మ్మా అనేమాటనేను నమ్మను. ఇప్పుడు ముచ్చటించి బియ్యేలని గురించి అనగా, పాత వాళ్ళ, పాతకాపు లని కూడా వాడచ్చును. కొత్తవాళ్ళ; కొత్త వాళ్ళు వుంటే, కొత్త వాళ్ళు. ఈ చెప్పే మాటల కన్నీటికి కాదు. అది నమోదు చే నిలులేదు మూడి, పాత వాళ్ళ, కొత్త వాళ్ళ. పాత వాళ్ళనీ కొత్త వాళ్ళనీ

వలన విన్నంతకన్నంత, వ్రాయడం అయింది. మన హృదయాలన్నిటిని ఒక్కచోటికి జేర్చి, సర్వసంక్రామకమైన ఆనందంలో కాస్తేపైనా సరే పడేస్తాయేమో చూడడానికి తప్ప మరెం దుకూ కాదు ఈ మాటలు.

సరేనండి, కథలోకి వత్తాం. బియ్యేలని పాతాకొత్తా అని రెండుభాగాలకింద చేశారు. పోనీ చేద్దాం. కొందరు, “ఆనకట్టు పూర్వం వారంతా పాతవారని, ఆతరవాతవాళ్ళు కొత్త బియ్యేలని అన్నారు. మరికొందరు ఏమన్నారా—దంతాలూడిన వాళ్ళంతా పాతవాళ్ళనీ నీ (దంతాలు ఎంచేతంటారా, పళ్ళాడం సాధారణంగానక లెక్కలో కట్టకోవడానికి వీరే దులెండి మరి.) ఊడనివాళ్ళు కొత్తవాళ్ళనీ. ఇంకాకొందరు ఏమన్నారా, కెలుకోవచ్చున యినవాళ్ళంతా పాతవాళ్ళనీ, కెలుకోవచ్చు కొత్తవాళ్ళనీ. ఈమధ్య మరొకటి అల్లా కాదు. Rhetoric పేరగా పాతవయినవాళ్ళు పాతవాళ్ళనీ, కొత్తవయినవాళ్ళు కొత్తవాళ్ళనీ

అన్నారు. కొందరన్నారు: నునమలైత్తినవారైతే పాతవారు, అని. దీన్ని కొందరు ఆక్షేపించి పాతేశారు. నునమలైత్తి బియ్యం వ్యాసయాశో బియ్యం వ్యాసయి నునమలైతే తారో ఎల్లాగేమిటి తేలడం? అని. కొంతకొంతమంది సకృతుగా పాతవారితో బయలుదేరి కొత్తవారితో వ్యాసయారు, భోజనానికి నాన్నతో కూచుని ఆమ్మతోలేచినట్టు. వీర్ని ఎందులో వెయ్యాలో ఆలోచించవలసిన విషయమే. పోనీలండి, 'పాతకొత్తలేమిటికి సునస్తువులకు'; వారూ సోదరులే గనక, ఆ సంగతి వాళ్లె అడుగుదాం, 'పాతయముడినా, కొత్తయముడినా' అని.

విభజనాటంతు త్రాహిత్రాహితవుతోంది కాని, ఈ రెండుపక్షాలకీ తేడా చాలా ఉంది స్పండి. భాటంగా ఉంది.

పాతవారు Detailed బియ్యంలు; కొత్తవారు Nondetailed బియ్యంలు. Tail మాత్రం ఇద్దరికీ ఉంది. పాతవారు వ్యాసైనప్పడు బియ్యం అంటే ఇంకా కొత్తగా ఉండుకునేది. సిపాయి మ్యూటిసి సందర్భం కాకినాడలో ఒకాయన బియ్యం వ్యాసవగా ఆయన్ని ప్రతివాడూ బియ్యం గారు అంటూ హెచ్చరించడమే కాదు, మేనాలో కూచోబెట్టి ఊరేగించారట. ఈ కాలంలో బియ్యంలు ఊరేగించేవాళ్లులేక, ఉద్యోగాల కోసం తమరే ఊరేగించున్నారు. వెనకటి బియ్యంలకి సంసారంకొట్టి ఉండేది. కొత్త బియ్యంలు మామగారు హెచ్చుత్తనా మార్గాలకి వెళ్లగా నదివిప్పేస్తారు; వెళ్లొచ్చేవచ్చు లకు నది నడుం బియ్యం వ్యాసవడంపోతు

నదిలి పెడుతున్నారు. ఆసలు పాతబియ్యంలు కట్టలు పుచ్చుకునే వెళ్లిట్లు చేసుకున్నారు. కొత్తబియ్యంలు కూడా కొంతవరకు పుచ్చుకున్నారు కాని వ్యాపారు ఆస్పదేమిదునులిరిగి పోతోంది. ఏమంటే, ఇప్పుడు వెళ్లి జేరాల్లో వరుడితాలూకునేలా, తోటూ, రొక్క-గగదూ, జవాహిరీ, ఇవన్నీ కళ్లతోచూచి మరీ తాంబూలా లిస్తున్నారు. ఆప్పట్లో కుర్రాడే సమస్తమున్నూ. వెనకటివాళ్లు వేషభాషలకి కాస్త జంకేవారు. పాత బియ్యంలు జట్టు పంచు పోలి లాగ చేయించడమే గొప్ప. తమ పులక చేదించడం తమతల్లి దండ్రులకి శిరచ్ఛేదం ఆనుకునేవారుట. ఇంటివగ్గర, వాళ్లు తెలుగే మాట్లాడేవారుట. కాని, కొత్తబియ్యం బోడి గుండు అయితేరాలి. కాకపోతే, వాడికి నివిలి జేషకాలేదని అయినవాళ్లు ఏడికిస్తారు. ఆమధ్య బియ్యంలు, మీసాలు నమూనాగా లాగించేనేవారు, కాని కొందరు కొత్తబియ్యంలు, అదేదో స్కాచ్ స్టాంప్ జాయంబు, ముక్కు కింద బొక్కొక్కవెడ తక్క నాలుకే పరకలు చొప్పున మాత్రం అట్టే పెడుతున్నారు. ఈ సభలోనే ఉన్నారేమో, ఒకవేళ అట్టివారు. వారికి ఏమీ ఫర్వాలేదు. Exemption ఇచ్చేద్దాం. కొత్తబియ్యంలకి కట్టె తేనివారు, బియ్యం పెట్టెలకి కాల్చుచివారు అరుదు. బియ్యం కేటకచేటావమా వాచుచుకు పోతూ, వాడితోటి తమకి సంతమంది నమస్కారాలు పెడుతున్నారో, తమర్ని 'ఏమండీ' అని ఎంతమంది అంటున్నారో చెబుతుంటారు. కొత్తవాళ్లకి రిఫరెన్సులు ఎక్కువ. పాతబియ్యంలు

ఇట్లాంటి చిహ్నాలు వీరివారల్లో ఉన్నా అంతా ఒక్కటే కోవా గనక అందరూ కలుసుకోవడానికీ, కొంతకాలు కలిసి గడవడానికీ, ఏర్పాట్లు చెయ్యవలసింది. ఇప్పుడీ ఊళ్లో తప్ప ఈ సమావేశం సంగతి తక్కినవారికి తెలియనే తెలియదు. ముందు శరీరం గనక ఒక్క భోజనమైనా ఏర్పాటు చేయవలసింది. (ఆతరవాత ఇది చేశారు.)

పాతబిడ్డెలు కొత్తవారి సమన్వయమన స్సులో పెట్టుకుని వారికి ముక్తిపూర్ణం చూపించాలి. కొత్తవాళ్లు, ఆర్యధర్మాలూ, హిందూ మతం, తెలుగుభాషాబాంటివాటికి, ఈపాటికి, కొంచెం దుమ్ము దులిపి, మనం ఎవరమో ఆ మాటకుడా కాస్త, వెనక్కితిరిగి చూసుకోవలసిన తరుణం వచ్చిందేమో, మరి! నమస్కారం.

సంప్రదించు

శ కుం త ల
(హరిబ్రహ్మేశ్వరులు)

ఎఱుగవె కణ్వునాశ్రమము హెచ్చగుమామరి యాదపెంపు నీ వెఱుగవె నాదునెచ్చెలుల నింపొనగూర్చెడి లేడిపిల్లలకా మఱచితివా గులాబులును, మల్లెలు, జాజులు గల్లు తోటలుకా. మఱచితివా ననుం గనిన మాటను సైతము రాజపుంగవా!

* * * * *

సంపెంగచెట్లకున్న డుమఁ జల్లనిగాఢులు వీచువేళ లా లింపుచు గోరువంకల చలింపనినాదుమనంబునందు సై రింపగలేనిమార్పు నిగురింపఁగఁజేయు నృపాలుఁ డిట్లనకా కెంపలు వైచికో నలదె చేప్పలుదక్కి సతీప్రపంచముల్.

* * * * *

కలదు పవిత్రగర్భ నినుఁ గన్న సతీమణి; యామెచూడఁగాఁ గలదు సుతుండు వీని; కని గౌరవపద్ధతి నీకుఁ జెప్ప; నా నలచు మఱియవాక్యములు భాగుగనుండునో లేదో నీదు వీ చు; కలయెంచనట్లగు నోమనుగా భవదీయహృద్గతికా.

మొదట బాటచెప్పియవసతి వీరని పౌరులెల్లరుకా
కావలసి కనుఁ జూపుతే రోషముతో భవదీయసత్పుభకా
కావలసి కేయకానె యొక రోజున నీవు ననుం గ్రహించి యా
కావలసి యెఱుగనియట్లు వచించు న్యాయముకా

* * * * *